

Zitting 1981

17 031

## Herziene tekst van het Internationaal Verdrag voor de Bescherming van Planten, met Bijlage; Rome, 28 november 1979

Nr. 1

### BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Ter griffies van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 31 augustus 1981. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een of beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 30 september 1981.

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 28 augustus 1981

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u hierbij de Engelse tekst en de vertaling in het Nederlands over te leggen van de op 28 november 1979 te Rome tot stand gekomen Herziene tekst van het Internationaal Verdrag voor de Bescherming van Planten, met Bijlage (Trb. 1981, 27).<sup>1</sup>

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,  
C. A. van der Klaauw

<sup>1</sup> Ter inzage gelegd op de bibliotheek.

## TOELICHTENDE NOTA

Op 6 december 1951 kwam te Rome in het kader van de Voedsel en Landbouw Organisatie van de Verenigde Naties (FAO) tot stand het Internationaal Verdrag voor de bescherming van planten (Trb. 1953, 73). Het verdrag heeft tot doel te komen tot een gemeenschappelijk en doeltreffend optreden bij de bestrijding van planteziekten en het binnendringen en de verspreiding daarvan te voorkomen.

Het verdrag voorziet daartoe onder meer in de oprichting van planteziektenkundige diensten, het uitwisselen van gegevens omtrent het optreden van voor planten en plantaardige produkten schadelijke ziekten en het verrichten van wetenschappelijk onderzoek.

Aan de planteziektenkundige diensten is als taak toebedeeld, het onderzoek van planten en plantaardige produkten te velde, in opslag en bij vervoer; voorts het controleren en zo nodig voorschrijven van ontsmettingsmaatregelen voor zendingen planten en plantaardige produkten welke bestemd zijn om in het internationale verkeer te worden gebracht. In het belang van de internationale handel bevat het verdrag tevens algemene regelen voor de afgifte van gezondheidscertificaten – waarvoor in het verdrag een uniform model is vastgesteld – met betrekking tot bovengenoemde zendingen door de planteziektenkundige diensten.

Voor wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, geldt het verdrag, dat in 1954 werd goedgekeurd (kamerstuk 3418), alleen voor Nederland. Het verdrag, waarbij thans ruim tachtig landen partij zijn, heeft in de loop der jaren zijn grote nut bewezen. De internationale samenwerking op planteziektenkundig terrein is sinds de totstandkoming van het verdrag van steeds groter belang geworden. Ten gevolge van het intensievere handelsverkeer en het snellere transport waardoor de kansen op verspreiding van ziekten en plagen sterk toenamen, ontstond de behoefte het verdrag met die gewijzigde omstandigheden in overeenstemming te brengen.

Een herziene tekst van het verdrag werd in november 1979 door de FAO-conferentie tijdens haar 20ste zitting aanvaard. De aangebrachte wijzigingen, die niet principieel, doch veeleer van technische aard zijn, houden rekening met de genoemde nieuwe ontwikkelingen.

Zo is het fyto-sanitaire belang nog duidelijker dan voorheen benadrukt door in artikel II te spreken van gevaarlijke ziekten en quarantaineziekten.

Gelet op het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State, blijft openbaarmaking van het advies van de Raad van State in het nader rapport achterwege.

De voor de internationale handel meest belangrijke wijziging is wel de aanpassing van het gezondheidscertificaat (opgenomen in de bijlage). Thans betekent de afgifte van dat certificaat dat de zending op een passende wijze is onderzocht en beschouwd kan worden vrij te zijn van quarantaineziekten en praktisch vrij van andere gevaarlijke ziekten en dat voorts de zending voldoet aan de fyto-sanitaire eisen van het invoerende land.

Het verdrag voorziet nu ook in een reëxportcertificaat (artikel V, onder b). Met name van Nederlandse zijde heeft men zich zeer beijverd voor de officiële invoering daarvan. In geval van transitozendingen kan het transitoland thans volstaan met de afgifte van dit certificaat, terwijl vroeger het gewone gezondheidscertificaat moest worden verstrekt.

Gezien het belang welk Nederland heeft bij inwerkingtreding van de wijzigingen, zijn ondergetekenden van mening dat het gewenst is dat Nederland tot aanvaarding overgaat.

Evenals het oorspronkelijk verdrag zal het herziene verdrag voor wat het Koninkrijk betreft, alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Landbouw en Visserij,  
G. J. M. Braks

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,  
D. F. van der Mei